

Onderwerp: Re-integratieverordening WWB, IOAW, IOAZ en WIJ
gemeente Overbetuwe 2010

Ons kenmerk: 09rb000306

Nr. 13G

De raad van de gemeente Overbetuwe;

gelezen het raadsvoorstel van burgemeester en wethouders van 5 januari 2010;

gelezen het advies van de commissie Burger van 4 februari 2010;

gelet op de artikelen 7, 8, eerste lid onder a., e. en f. alsmede het tweede lid onder c. en 10, tweede lid van de Wet werk en bijstand;

gelet op de artikelen 34, 35, 36 en 38a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers;

gelet op de artikelen 34, 35, 36 en 38a van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

gelet op artikel 12, eerste lid, onderdeel a. van de Wet investeren in jongeren;

gelet op artikel 3 van de Wet participatiebudget;

gelet op de EG-verordening Werkgelegenheidssteun (nr. 2204/2002, Pb EG 2002, L337/3) en de EG-verordening de minimis-steun (nr. 69/2001, Pb EG 2001, L10/30), alsmede de Beleidsaanbeveling van belang voor het opstellen van de gemeentelijke re-integratieverordeningen in het kader van de Wet Werk en Bijstand (Verzamelcirculaire SZW, april 2004);

overwegende dat de Wet werk en bijstand en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers, de gemeenteraad opdracht geven om bij verordening regels te stellen met betrekking tot het ondersteunen bij arbeidsinschakeling en het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling, waarbij sprake moet zijn van een evenwichtige aandacht voor de verschillende doelgroepen;

overwegende dat bovengenoemde wetten ook van de gemeenteraad verlangen dat hij regels stelt over de hoogte van de premie en de eventuele inzet van scholing of opleiding wanneer er sprake is van een persoon die een uitkering ontvangt en die in het kader van een door het college aangeboden voorziening onbeloonde additionele arbeid verricht (participatieplaatsen);

overwegende dat de Wet investeren in jongeren de gemeenteraad opdracht geeft bij verordening regels te stellen met betrekking tot de inhoud van een werkleeraanbod;

b e s l u i t :

vast te stellen de

Re-integratieverordening WWB, IOAW, IOAZ en WIJ gemeente Overbetuwe 2010

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Deze verordening verstaat onder:

- a. de WWB: de Wet werk en bijstand;
- b. de WIJ: de Wet investeren in jongeren;
- c. de IOAW: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers;
- d. de IOAZ: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- e. de SUWI: de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
- f. uitkeringsgerechtigde: persoon van 27 tot 65 jaar die bijstand ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan ontvangt, dan wel een uitkering ontvangt op grond van de IOAW of de IOAZ;
- g. Nugger: niet uitkeringsgerechtigde, als bedoeld in artikel 6, onder a. van de WWB;
- h. Anw-er: persoon met een uitkering volgens de Algemene nabestaandenwet die ingeschreven is bij het UWV Werkbedrijf;
- i. jongere: persoon, als bedoeld in artikel 2 van de WIJ;
- j. doelgroep: de personen aan wie op grond van artikel 7, eerste lid, onder a. van de WWB, artikel 34, eerste lid, onder a. van de IOAW en artikel 34, eerste lid onder a. van de IOAZ door het college ondersteuning kan worden geboden en de personen aan wie het college op grond van artikel 12, eerste en tweede lid van de WIJ een werkleeraanbod doet dan wel een inkomensvoorziening kan verstrekken;
- k. werkleeraanbod: het aanbieden van algemeen geaccepteerde arbeid, een voorziening gericht op arbeidsinschakeling, waaronder begrepen scholing, opleiding, sociale activering alsmede ondersteuning bij arbeidsinschakeling aan jongeren;
- l. inkomensvoorziening: de inkomensvoorziening als bedoeld in artikel 24 van de WIJ;
- m. algemeen geaccepteerde arbeid: iedere vorm van betaalde arbeid, niet zijnde werk in het kader van de Wet sociale werkvoorziening, die algemeen maatschappelijk is aanvaard en niet indruist tegen de openbare orde of goede zeden;
- n. duurzame arbeid: algemeen geaccepteerde arbeid die over een periode van tenminste zes maanden wordt verricht en geen gesubsidieerde arbeid is en waarbij sprake is van volledige uitkeringsonafhankelijkheid;
- o. additioneel werk: primair op de arbeidsinschakeling gerichte werkzaamheden die onder verantwoordelijkheid van het college in het kader van de WWB of de IOAW worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt;
- p. startkwalificatie: een diploma van een opleiding als bedoeld in artikel 7.2.2, eerste lid, onderdeel b. tot en met e. van de Wet educatie en beroepsonderwijs of een diploma hoger algemeen voortgezet onderwijs of voorbereidend wetenschappelijk onderwijs als bedoeld in artikel 7 en 8 van de Wet op het voortgezet onderwijs;
- q. voorziening: een voorziening bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a. van de WWB, artikel 35 IOAW en artikel 35 IOAZ;

- r. vrijwilligerswerk: het verrichten van onbetaalde maatschappelijk nuttige activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of zelfstandige maatschappelijke participatie;
- s. trajectplan: overeenkomst tussen college en belanghebbende over vorm en inhoud van de arbeidsinschakeling;
- t. UWV Werkbedrijf: Fusie van Centrum voor Werk en Inkomen en UWV;
- u. minimumloon: het bruto minimumloon per maand zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a. van de Wet minimumloon en minimumvakantie-uitkering na aftrek van de daarvan in te houden loonbelasting, premies, volksverzekeringen, premies werknemersverzekering;
- v. werkgever: iedere natuurlijke of rechtspersoon die in enige vorm een onderneming drijft en bij wie tenminste één werknemer in dienst is;
- w. beleidsplan: plan, als bedoeld in artikel 110 van de Gemeentewet gericht op de uitvoering van de WWB en de WIJ;
- x. het college: het college van burgemeester en wethouders;
- y. de raad: de gemeenteraad.

Hoofdstuk 2 Beleid en financiën

Artikel 2 Opdracht college in het kader van de WWB, IOAW, IOAZ en Anw

1. Het college biedt aan uitkeringsgerechtigden, Anw-ers, Nuggers en aan personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de WWB, ondersteuning bij de arbeidsinschakeling aan en, voor zover het college dat noodzakelijk acht, een voorziening gericht op die arbeidsinschakeling. Artikel 40, eerste lid, van de WWB is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij de keuze tussen de mogelijkheden van ondersteuning en het aanbieden van voorzieningen weegt het college af wat, gelet op de mogelijkheden en capaciteiten van de belanghebbende, met het oog op arbeidsinschakeling het meest doelmatig is.
3. Het college draagt zorg voor voldoende diversiteit in het aanbod aan ondersteuning en voorzieningen.
4. Het college kan, na afstemming met het UWV Werkbedrijf, voorzieningen als bedoeld in deze verordening aanbieden aan personen aan wie het UWV Werkbedrijf een uitkering verstrekt.

Artikel 3 Opdracht college in het kader van de WIJ

1. Het college biedt jongeren die recht hebben op een werkleeraanbod, algemeen geaccepteerde arbeid, ondersteuning bij arbeidsinschakeling of een voorziening gericht op arbeidsinschakeling aan.
2. Het college kan het werkleeraanbod ook invullen met een combinatie van algemeen geaccepteerde arbeid, ondersteuning bij arbeidsinschakeling dan wel één of meerdere voorzieningen.
3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid kan een werkleeraanbod ook bestaan uit een voorbereidingsperiode op een zelfstandig beroep of bedrijf, als bedoeld in artikel 17, zesde lid van de WIJ.
4. Het college stemt het werkleeraanbod af op de omstandigheden, krachten en bekwaamheden van de jongere, wiens recht op een werkleeraanbod is vastgesteld. Bij de invulling van het werkleeraanbod onderzoekt het college de mogelijkheden en omstandigheden van de jongere. Het beziet daarbij in hoeverre de wensen van de jongere bij de invulling van het werkleeraanbod kunnen worden betrokken.

Artikel 4 Beleidsplan

1. De raad stelt ter nadere uitvoering van deze verordening eens in de drie jaar een beleidsplan vast, waarin beleidsprioriteiten worden aangegeven, alsmede de hoogte en wijze van financiering.
2. Het college stuurt eenmaal per jaar aan de raad een verslag over de doeltreffendheid en de gevolgen van het beleid. Dit verslag sluit aan bij het verslag als bedoeld in de artikel 77 van de WWB, artikel 54 van de IOAW, artikel 54 van de IOAZ en artikel 87 van de WIJ.

Artikel 5 Bieden van ondersteuning

Het college biedt aan de doelgroep ondersteuning bij het vinden van algemeen geaccepteerde arbeid, of als dat doel (nog) niet bereikbaar is, bij maatschappelijke participatie.

Artikel 6 Aanspraak op ondersteuning en recht op werkleeraanbod

1. Aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op de, naar het oordeel van het college, noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling hebben:
 - a. de uitkeringsgerechtigde;
 - b. de Anw-er;
 - c. de niet-uitkeringsgerechtigde;
 - d. de werknemer in de gesubsidieerde arbeid, die op de dag voorafgaande aan de invoering van de WWB in deze gesubsidieerde arbeid werkzaam was;
 - e. de persoon als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de WWB.
2. Jongeren die recht hebben op een werkleeraanbod komen in aanmerking voor ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en op de, naar het oordeel van het college, noodzakelijk geachte en beschikbare voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling.
3. Het college doet een aanbod voor een traject of een werkleeraanbod dat past binnen de criteria, zoals gesteld in deze verordening en het in artikel 4 genoemde beleidsplan.
4. Geen aanspraak op ondersteuning bestaat als er sprake is van een voorliggende voorziening die, naar het oordeel van het college, in voldoende mate bijdraagt aan de re-integratie van de belanghebbende.
5. Het college kan nadere regels stellen over het inkomen van Nuggers en Anw-ers.

Artikel 7 Inburgering

De voorzieningen, genoemd in deze verordening, kunnen onderdeel uitmaken van of aanvullend zijn op een inburgeringsplan, op grond van de Wet inburgering, dan wel op grond van latere wetgeving regelende dit onderwerp.

Artikel 8 Toepassing verordening op doelgroep Wet participatiebudget

De bepalingen in deze verordening zijn ook van toepassing op personen die behoren tot de doelgroep als bedoeld in artikel 1 van de Wet participatiebudget, voor zover dit naar het oordeel van het college noodzakelijk is voor hun re-integratie, dan wel maatschappelijke participatie.

Artikel 9 Onderzoek

Het college kan, voordat besloten wordt tot een traject en/of tot de inzet van voorzieningen, een onderzoek (laten) doen naar de mogelijkheden van de belanghebbende op de arbeidsmarkt en naar de geschiktheid van voorzieningen of andere vormen van begeleiding.

Artikel 10 Subsidie- en budgetplafonds

1. Het college kan één of meer subsidie- of budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen.
2. Een specifieke voorziening wordt geweigerd voor zover door verstrekking het subsidie- of budgetplafond zou worden overschreden.
3. Het college kan een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.
4. Het bepaalde in het eerste tot en met het derde lid is niet van toepassing in geval van een werkleeraanbod.

Hoofdstuk 3 Rechten, verplichtingen en afstemming

Artikel 11 Verplichtingen van de belanghebbende

1. De belanghebbende aan wie het college een voorziening aanbiedt is verplicht hiervan gebruik te maken.
2. De belanghebbende die deelneemt aan een voorziening moet voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de WWB, de IOAW, de IOAZ, de SUWI en de WIJ, alsmede aan de verplichtingen die het college aan de aangeboden voorziening heeft verbonden.
3. De jongere die gebruik maakt van een werkleeraanbod moet voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de WIJ en de SUWI, alsmede aan de verplichtingen die het college aan het werkleeraanbod heeft verbonden.

Artikel 12 Afstemming en terugvordering

1. Als een uitkeringsgerechtigde deelneemt aan een voorziening, maar niet voldoet aan het bepaalde in artikel 11, tweede lid van deze verordening, dan kan het college de uitkering verlagen volgens het bepaalde in de Maatregelverordening Wet werk en bijstand en de Maatregelverordening Wet investeren in jongeren en volgens het bepaalde in artikel 20 van de IOAW en artikel 20 van de IOAZ.
2. Als een jongere gebruik maakt van een werkleeraanbod, maar niet voldoet aan het bepaalde in artikel 11, derde lid van deze verordening, dan kan het college de uitkering verlagen volgens het bepaalde in de Maatregelverordening Wet investeren in jongeren.
3. Als de persoon, niet zijnde een uitkeringsgerechtigde, gebruik maakt van een voorziening, maar niet voldoet aan het bepaalde in artikel 11, tweede lid van deze verordening, dan kan het college de kosten van de voorziening dan wel de subsidie geheel of gedeeltelijk van hem terugvorderen.
4. Het college is bevoegd de kosten van de voorzieningen, eventueel verhoogd met de wettelijke rente, terug te vorderen, voor zover deze voorzieningen ten onrechte of tot een te hoog bedrag zijn verstrekt en de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen.
5. Het college is tevens bevoegd de kosten van de voorzieningen, eventueel verhoogd met de wettelijke rente, terug te vorderen, voor zover de persoon onvoldoende medewerking heeft verleend aan zijn re-integratie of onvoldoende gebruik heeft gemaakt van de aangeboden voorziening.
6. Onder de kosten van de voorzieningen wordt verstaan: de netto uitgekeerde bedragen, verhoogd met de eventuele loonbelasting en premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudsplichtig is, voor zover de

belasting en premies niet verrekend kunnen worden met de Belastingdienst en het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.

Artikel 13 Intrekking of herziening werkleeraanbod

Het college kan het werkleeraanbod intrekken of herzien, als er een wijziging optreedt in de omstandigheden, krachten of bekwaamheden van de jongere of als de jongere niet voldoet aan één of meer op hem rustende verplichtingen, als bedoeld in hoofdstuk 5 van de WIJ, en hem dit te verwijten valt.

Artikel 14 Criteria ontheffing arbeidsverplichting

1. Het college kan met inachtneming van artikel 9, tweede lid van de WWB, artikel 17 tweede t/m vierde lid van de WIJ, artikel 37a van de IOAW of artikel 37a van de IOAZ bepalen dat aan een uitkeringsgerechtigde tijdelijk, geheel of gedeeltelijk, ontheffing wordt verleend van de in artikel 11 van deze verordening genoemde verplichtingen.
2. Ontheffing van de arbeidsplicht wordt slechts verleend voor een door het college vast te stellen periode.
3. Op basis van een herbeoordeling kan het college besluiten een ontheffing na afloop van de vastgestelde periode te verlengen.

Hoofdstuk 4 Voorzieningen

Artikel 15 Algemene bepalingen over voorzieningen

1. In het beleidsplan als bedoeld in artikel 4 wordt vastgelegd welke voorzieningen het college in ieder geval kan aanbieden alsmede de voorwaarden die daarbij gelden, voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.
2. Het college legt de van toepassing zijnde voorzieningen in een trajectplan vast.
3. Het college kan, in aanvulling op de verplichtingen die voortvloeien uit de WWB en deze verordening, aan een voorziening nadere verplichtingen verbinden.
4. Het college kan een voorziening beëindigen:
 - a. als de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, onder b. en 10, eerste lid en 17 van de WWB, artikel 44 van de WIJ, artikel 37, eerste lid, onder e. van de IOAW en artikel 37, eerste lid onder e. van de IOAZ niet nakomt;
 - b. als de persoon die deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep van deze verordening;
 - c. als de persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van deze voorziening of het werkleeraanbod;
 - d. als, naar het oordeel van het college, de voorziening of het werkleeraanbod onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling.
5. Het college kan over de voorzieningen in deze verordening nadere regels stellen. Deze regels kunnen betrekking hebben op:
 - a. de voorwaarden waaronder een voorziening wordt aangeboden;
 - b. de weigeringsgronden bij het aanbieden van voorzieningen;
 - c. de intrekking of wijziging van de subsidieverlening of -vaststelling;
 - d. de aanvraag van en de besluitvorming over subsidies;
 - e. de betaling van subsidies en het verlenen van voorschotten;
 - f. het vragen van een eigen bijdrage;

- g. overige criteria voor het aanbieden van voorzieningen en het verstrekken van subsidies.

Artikel 16 Zorgtraject

1. Het college kan degene als bedoeld in artikel 1, onderdeel f. g. en i. als onderdeel van een traject producten in het kader van zorg aanbieden.
2. Zorgtrajecten kunnen worden aangeboden:
 - a. ter voorbereiding op een andere activiteit in het kader van een traject, of
 - b. voor het behouden van betaald werk, of
 - c. voor andere activiteiten die substantieel bijdragen aan werkaanvaarding of maatschappelijke participatie.

Artikel 17 Sociale activering en vrijwilligerswerk met behoud van uitkering

1. Het college kan een uitkeringsgerechtigde of jongere als onderdeel van een traject activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering.
2. Onder sociale activering wordt verstaan: het verrichten van onbeloonde maatschappelijk zinvolle activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of als arbeidsinschakeling nog niet mogelijk is op zelfstandige maatschappelijke participatie.
3. Het college kan een uitkeringsgerechtigde of jongere in de gelegenheid stellen deel te nemen aan maatschappelijk zinvolle activiteiten, in de vorm van vrijwilligerswerk.
4. Het initiatief tot het verwerven van vrijwilligerswerk kan zowel van het college als van de uitkeringsgerechtigde of jongere uitgaan.
5. In een trajectplan wordt tenminste vastgelegd het doel van het sociale activeringstraject en de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.
6. Het college stelt de uitkeringsgerechtigde of jongere alleen in staat als vrijwilligers met behoud van uitkering of inkomensvoorziening te werken als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen reguliere arbeid wordt verdrongen.

Artikel 18 Work first

1. Het college kan aan degene als bedoeld in artikel 1, onderdeel f., g. en i. werk aanbieden volgens het zogeheten 'Work first model'.
2. Het college kan over het in het eerste lid bepaalde nadere regels stellen.

Artikel 19 Werkstage

1. Het college kan aan degene als bedoeld in artikel 1, onderdeel f., g. en i. een werkstage aanbieden, gericht op arbeidsinschakeling.
2. Het doel van de werkstage is het opdoen van werkervaring dan wel het leren functioneren in een arbeidsrelatie.
3. De werkstage duurt maximaal 6 maanden.
4. Het college plaatst belanghebbende alleen in een werkstage als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen reguliere arbeid wordt verdrongen.
5. In een schriftelijke overeenkomst tussen werkgever en de belanghebbende wordt tenminste vastgelegd het doel van de werkstage en de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 20 Proefplaatsing

1. Het college kan degene als bedoeld in artikel 1, onderdeel f., g. en i. een proefplaatsing aanbieden als onderdeel van een traject gericht op arbeidsinschakeling.
2. De proefplaatsing heeft als doel de belanghebbende, met behoud van uitkering of inkomensvoorziening, te laten wennen aan aspecten die samenhangen met het verrichten van betaalde arbeid.
3. Het college kan deze voorziening inzetten als aan de hand van een onderzoek is vastgesteld dat de belanghebbende na een proefplaatsing een reëel perspectief heeft op duurzame arbeid bij de betreffende werkgever.
4. De proefplaatsing duurt maximaal drie maanden. De proefplaatsing kan, zo nodig, eenmalig met een periode van drie maanden worden verlengd.
5. Het college biedt de belanghebbende alleen een proefplaatsing aan als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen reguliere arbeid wordt verdrongen.
6. In een schriftelijke overeenkomst wordt ten minste vastgelegd het doel van de proefplaatsing en de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 21 Detacheringsbanen uitgevoerd door een re-integratiebedrijf

1. Het college kan aan een re-integratiebedrijf opdracht geven een uitkeringsgerechtigde of een jongere een dienstverband aan te bieden, gericht op arbeidsinschakeling.
2. De uitkeringsgerechtigde of jongere wordt voor het verrichten van arbeid gedetacheerd bij een onderneming. De detachering wordt vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst.
3. In de overeenkomst als bedoeld in het tweede lid wordt in ieder geval de inleenvergoeding vastgelegd die de inlenende organisatie betaalt op basis van de arbeidsproductiviteit van de werknemer en de aard van de werkzaamheden.
4. Het college biedt de uitkeringsgerechtigde of jongere alleen detachering aan als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen reguliere arbeid wordt verdrongen.
5. Met het re-integratiebedrijf worden in ieder geval schriftelijke afspraken gemaakt over de van toepassing zijnde rechtspositie.
6. Het college kan over het in het eerste lid bepaalde nadere regels stellen.

Artikel 22 Loonkostensubsidies gericht op re-integratie

1. Het college kan subsidie verstrekken aan werkgevers die met een uitkeringsgerechtigde of een jongere een arbeidsovereenkomst sluiten, gericht op arbeidsinschakeling.
2. Het college stelt nadere regels over de duur van de subsidie, de hoogte, de uitbetaling en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden.
3. De subsidie wordt alleen verstrekt als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen reguliere arbeid wordt verdrongen.

Artikel 23 Participatieplaats

1. Het college kan een uitkeringsgerechtigde werkervaring aanbieden met behoud van uitkering in de vorm van additionele arbeid, een en ander primair gericht op doorstroom naar duurzame arbeid.
2. Deze voorziening duurt niet langer dan twee jaar. Bij bijzondere omstandigheden kan de voorziening ten hoogste twee maal met één jaar worden verlengd, met dien verstande dat dit in een voor de uitkeringsgerechtigde andere werkomgeving en met andere additionele werkzaamheden gebeurt.

3. Voor zover de uitkeringsgerechtigde niet beschikt over een startkwalificatie, beoordeelt het college binnen zes maanden na aanvang van de additionele werkzaamheden in hoeverre scholing of opleiding kan bijdragen aan het vergroten van de kans op inschakeling in het arbeidsproces. Het college betreft bij deze beoordeling in ieder geval:
 - a. het oordeel van degene in wiens opdracht de uitkeringsgerechtigde additionele arbeid verricht;
 - b. de scholingswens van de uitkeringsgerechtigde.

Artikel 24 Scholing

1. Het college kan een vorm van scholing aanbieden gericht op arbeidsinschakeling.
2. De in het eerste lid bedoelde scholing kan als subsidie in de kosten van deze scholing worden aangeboden.
3. Het college stelt nadere regels over de noodzakelijkheid van de scholing, de duur en de maximale kosten.

Artikel 25 Persoonsgebonden re-integratiebudget

1. Het college kan aan een uitkeringsgerechtigde, Nugger of jongere een subsidie verstrekken in de vorm van een op arbeidsinschakeling gericht persoonsgebonden re-integratiebudget.
2. Onder een persoonsgebonden re-integratiebudget wordt verstaan: een subsidie ter voldoening van de noodzakelijk te maken kosten van werkzaamheden die gericht zijn op arbeidsinschakeling.
3. Het college stelt nadere regels over de doelgroep, de duur van de subsidie, de hoogte en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden.

Artikel 26 Nazorg

Het college kan aan de persoon die behoort tot de doelgroep van deze verordening zes maanden nazorg bieden nadat hij er in geslaagd is algemeen geaccepteerde arbeid te verwerven. De nazorg is er op gericht te voorkomen dat de persoon opnieuw werkloos wordt.

Artikel 27 Premie voor de werknemer

1. Het college kan aan uitkeringsgerechtigden een activeringspremie toekennen.
2. Deze premie wordt verstrekt bij:
 - a. het aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid;
 - b. het deelnemen aan sociale activering, als bedoeld in artikel 17 van deze verordening.
3. Het college stelt nadere regels over de hoogte alsmede de voorwaarden waaronder de premie wordt verstrekt.

Artikel 28 Premie participatiebaan

1. Het college verstrekt aan uitkeringsgerechtigden die onbeloonde additionele werkzaamheden verrichten, volgens artikel 10a, zesde lid van de WWB, artikel 38a van de IOAW, artikel 38a van de IOAZ en artikel 23 van deze verordening, een premie van telkens € 300,00 per zes maanden.
3. Het college beoordeelt elke zes maanden het recht op premie als bedoeld in het eerste lid.
4. De premie wordt niet gegeven als bij de beoordeling blijkt dat de belanghebbende de aan de onbeloonde additionele werkzaamheden verbonden verplichtingen in de voorafgaande zes maanden heeft geschonden.

5. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid komen ook personen als bedoeld in artikel 7, derde lid van de WWB voor een premie in aanmerking wanneer zij aan alle voorwaarden voldoen.

Artikel 29 Overige vergoedingen

1. Het college kan een vergoeding verstrekken voor noodzakelijke kosten die gemaakt zijn in het kader van de arbeidsinschakeling. Het gaat hierbij in ieder geval om:
 - a. verhuiskosten;
 - b. reiskosten woon-werkverkeer;
 - c. kosten voor kinderopvang;
 - d. kosten van werkaanvaarding.
2. Geen aanspraak op de in het eerste lid genoemde vergoeding bestaat als een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die gezien haar aard en doel wordt geacht voor belanghebbende toereikend en passend te zijn.

Artikel 30 Overige voorzieningen

Het college kan in de vorm van een experiment of een project andere vormen van voorzieningen aanbieden aan personen gericht op arbeidsinschakeling.

Artikel 31 Inkomstenvrijlating

1. Bij de uitkeringsgerechtigde die arbeid in deeltijd verricht waarmee een inkomen wordt verworven dat minder bedraagt dan de voor de uitkeringsgerechtigde van toepassing zijnde bijstandsnorm, kan vrijlating van inkomsten uit arbeid plaatsvinden zoals bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder o. van de WWB.
2. De vrijlating van inkomsten als bedoeld in het eerste lid vindt plaats als dit, naar het oordeel van het college, bijdraagt aan arbeidsinschakeling en de betreffende activiteiten in een trajectplan zijn vastgesteld.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 32 Hardheidsclausule

Het college kan één of meerdere artikelen van deze verordening buiten toepassing laten of daarvan afwijken, voor zover toepassing, gelet op het belang van duurzame arbeidsinschakeling en maatschappelijke participatie, leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 33 Intrekking oude regelingen

De Re-integratieverordening Wet werk en bijstand gemeente Overbetuwe 2005 en de Verordening Werkleeraanbod Wet investeren in jongeren gemeente Overbetuwe 2009, zoals vastgesteld bij besluit van 2 november 2004 respectievelijk 20 oktober 2009, worden ingetrokken.

Artikel 34 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 maart 2010.

Artikel 35 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald: Re-integratieverordening WWB, IOAW, IOAZ en WIJ gemeente Overbetuwe 2010.

Aldus besloten in zijn openbare vergadering van 23 februari 2010.

DE RAAD VOORNOEMD,
de griffier,

de voorzitter,

drs. A.J. van den Brink

E. Tuijnman.

Algemene toelichting

1 Algemeen

De Wet werk en bijstand (WWB) regelt in artikel 7 dat het college verantwoordelijk is voor:

- a. het ondersteunen van personen die algemene bijstand ontvangen, personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (Anw-ers) en niet-uitkeringsgerechtigden (Nuggers) bij arbeidsinschakeling;
- b. het bepalen en aanbieden van voorzieningen, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling, wanneer het college dit noodzakelijk acht.

2 Wet werk en bijstand (WWB)

Artikel 8 van de WWB geeft de gemeenteraad de opdracht om bij verordening regels te stellen met betrekking tot het ondersteunen bij arbeidsinschakeling en het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling. Daarbij moet er sprake zijn van een evenwichtige aandacht voor de hierboven genoemde groepen en voor verschillende doelgroepen daarbinnen.

Ook verlangt dit artikel van de gemeenteraad dat zij regels stelt met betrekking tot de hoogte van de premie en de eventuele inzet van scholing of opleiding wanneer er sprake is van een persoon die algemene bijstand ontvangt en die in het kader van een door het college aangeboden voorziening onbeloonde additionele arbeid verricht (participatieplaatsen).

3 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW)

In de artikelen 34, 35, 36 en 38a van de IOAW zijn vergelijkbare regels opgenomen voor wat betreft het bieden van ondersteuning bij arbeidsinschakeling, het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling en participatieplaatsen.

4 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ)

In de artikelen 34, 35, 36 en 38a van de IOAZ zijn vergelijkbare regels opgenomen voor wat betreft het bieden van ondersteuning bij arbeidsinschakeling, het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling en participatieplaatsen.

5 Wet investeren in jongeren (WIJ)

In artikel 12 van de WIJ is bepaald dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de inhoud van een werkleeraanbod. Op 1 oktober is de WIJ in werking getreden. Doelstelling van deze wet is de duurzame arbeidsparticipatie in regulier werk van jongeren tot 27 jaar.

Om dit te bereiken is in de wet een recht op een zogenaamd werkleeraanbod vastgelegd. Het werkleeraanbod berust op het uitgangspunt dat jongeren die goed geschoold zijn en over voldoende kwalificaties beschikken gemakkelijker aan het werk zullen komen en daardoor zelfstandig in hun levensonderhoud kunnen voorzien. De WIJ verplicht gemeenten om te investeren in de arbeidsinschakeling van alle jongeren, ook bij een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Daartoe moeten gemeenten jongeren in beginsel een werkleeraanbod doen. Afgeleide van het werkleeraanbod is een inkomensvoorziening voor jongeren vanaf 18 jaar als de jongere onvoldoende inkomsten heeft. Deze inkomensvoorziening is alleen beschikbaar als het werkleeraanbod geen optie is wegens in de persoon van de jongere gelegen of niet verwijtbare omstandigheden of wanneer dit aanbod onvoldoende inkomsten genereert of er nog geen werkleeraanbod kan worden gedaan. De relatie tussen werken/leren en een uitkering is fundamenteel anders dan bij de WWB, waarbij het recht op bijstand vooropstaat met als afgeleide de plicht tot arbeidsparticipatie. Is het uitgangspunt in de WWB een uitkering, mits in de WIJ is dit omgedraaid en geldt als uitgangspunt geen uitkering, tenzij

6 Staatssteun

Ondanks het feit dat gemeenten beleidsvrijheid hebben over de inrichting van het re-integratiebeleid, worden zij toch gebonden aan de regels die de Europese Unie stelt. Dit betreft onder meer het onderwerp staatssteun, dat is neergelegd in de Verordening Werkgelegenheidssteun (Nr. 2204/2002) en de Verordening de minimissteun (Verordening (EG) Nr. 69/2001).

Omdat in deze verordening sprake is van een generieke regeling, worden de subsidies niet aangemerkt als staatssteun. De bepalingen uit de EG-verordeningen zijn daarom niet van toepassing. Generiek wil zeggen, dat niet op voorhand bepaalde bedrijven of groepen van bedrijven of sectoren expliciet in de verordening worden uitgesloten van subsidiëring.

Naast de inhoudelijke regels vragen de EG-verordeningen om uitgebreide informatiestromen richting Europese Commissie. Deze informatieverplichtingen worden beperkt door afspraken van het Ministerie van SZW met de Europese Unie, die hun weerslag hebben gevonden in het document 'Subsidiëring arbeidsplaatsen in het kader van re-integratie werkzoekenden – beleidsaanbeveling van belang voor het opstellen van de gemeentelijke re-integratieverordeningen in het kader van de Wet Werk en Bijstand'. Deze beleidsaanbeveling is als bijlage bij deze verordening gevoegd.

De beperking van de informatieverplichtingen wordt alleen effectief, als gemeenten een expliciete verwijzing naar deze beleidsaanbeveling opnemen in hun re-integratieverordening. In deze verordening is ervoor gekozen deze verwijzing op te nemen in de aanhef van de verordening en als bijlage bij te voegen. Hiermee wordt aangegeven dat alle bepalingen uit de verordening in overeenstemming zijn met deze beleidsaanbeveling.

7 Relatie met andere verordeningen

De WWB en de WIJ geven de gemeenteraad ook opdracht om verordeningen vast te stellen op een tweetal terreinen, die een relatie hebben met de re-integratieverordening, namelijk: afstemming en cliëntenparticipatie. Ook is er een duidelijk verband met de algemene subsidieverordening.

Maatregelverordening

De op grond van de WWB en WIJ opgestelde maatregelenverordeningen regelen het samenspel van de rechten en plichten van de persoon. De re-integratieverordening en de maatregelverordening zijn nauw met elkaar verbonden. Immers, aan de plicht tot meewerken aan een traject kunnen sancties worden verbonden die gevolgen hebben voor de hoogte van de uitkering. Dit sanctiebeleid wordt geregeld in de Maatregelverordening Wet werk en bijstand en de Maatregelverordening Wet investeren in jongeren.

Verordening cliëntenparticipatie

De WWB en de WIJ geven aan de gemeenteraad tevens de opdracht een verordening cliëntenparticipatie op te stellen. In de verordening cliëntenparticipatie moet onder andere worden geregeld welke zaken er in ieder geval aan cliëntenparticipatie onderworpen zullen worden.

Algemene subsidieverordening

Evenals andere gemeenten heeft Overbetuwe ook een door de raad vastgestelde Algemene subsidieverordening, die nader is uitgewerkt in een door het college vastgestelde Algemene subsidieregeling. Dit heeft als voordeel dat in andere verordeningen, zoals deze re-integratieverordening, op grond waarvan subsidies worden verstrekt, voor algemene onderdelen als termijnen, informatieverplichtingen e.d. verwezen kan worden naar de algemene subsidieverordening.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Zoveel als mogelijk is aangesloten bij de begrippen uit de WWB, IOAW, IOAZ en de WIJ.

Hoofdstuk 2 Beleid en financiën

Artikel 2 Opdracht college in het kader van de WWB, IOAW, IOAZ en Anw

De WWB geeft aan het college de verantwoordelijkheid voor het bieden van ondersteuning. Hoewel personen aanspraak kunnen maken op ondersteuning, is er geen afdwingbaar recht op ondersteuning op de manier zoals de persoon dat mogelijk het liefst zou zien. Het is aan het college om zorg te dragen voor voldoende aanbod van voorzieningen, waarbij het te maken heeft met beperkte financiële middelen. De vraag naar ondersteuning zal afhankelijk zijn van een veelheid aan sociaal-economische factoren.

In het eerste lid is de opdracht aan het college vormgegeven analoog aan artikel 7 van de WWB. Hiervoor is gekozen uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie. Tevens biedt dit artikel de mogelijkheid om aan het college specifieke opdrachten mee te geven. Een voorbeeld kan zijn een speciale opdracht om uitstroom uit bestaande gesubsidieerde arbeid te stimuleren. In de WWB is in artikel 10, derde lid aangegeven dat de aanspraak op voorzieningen alleen geldt voor die personen die ook daadwerkelijk inwoners van de gemeente zijn, door middel van een verwijzing naar artikel 40, eerste lid van de wet. Door deze verwijzing ook aan de opdracht aan het college te koppelen, kan de gemeente aangeven voorzieningen alleen voor de eigen doelgroep in te willen zetten.

Het tweede lid is de vertaling van de opdracht uit de WWB dat de gemeente evenwichtige aandacht aan de diverse doelgroepen moet besteden, en rekening moet houden met de combinatie arbeid en zorg. In het beleidsplan, maar vooral in de uitvoering komt vervolgens tot uiting hoe dit punt uitgewerkt wordt.

Het derde lid geeft het college de specifieke opdracht een zodanig aanbod van voorzieningen te realiseren, dat zoveel mogelijk personen ondersteund kunnen worden. Dit is met name van belang omdat de gemeente de aanspraak op een voorziening niet kan weigeren als slechts het budget ontoereikend is: er moet altijd een alternatief voorhanden zijn.

Het vierde lid is een vertaling van artikel 7, derde lid van de WWB. Hierin is geregeld dat, ondanks de verantwoordelijkheidsverdeling tussen gemeente en UWV Werkbedrijf zoals neergelegd in de Wet Suwi, de gemeente aan personen die van het UWV een uitkering ontvangen een voorziening kan aanbieden.

Artikel 3 Opdracht college in het kader van de WIJ

In het eerste lid is de opdracht aan het college verwoord, zoals deze voortvloeit uit de artikelen 11, eerste lid en 13, eerste lid van de WIJ.

In het tweede lid is verduidelijkt dat het werkleeraanbod ook samengesteld kan zijn uit een combinatie van algemeen geaccepteerde arbeid, ondersteuning bij arbeidsinschakeling en één of meerdere voorzieningen. Onder voorziening wordt verstaan: een instrument dat wordt ingezet om de jongere dichterbij de arbeidsmarkt te brengen. Voorzieningen kunnen in allerlei vormen worden aangeboden, variërend van schuldhulpverlening tot training van werknemersvaardigheden.

In het derde lid is vastgelegd dat het werkleeraanbod ook kan bestaan uit ondersteuning bij een traject gericht op werk in zelfstandig bedrijf of beroep. Dit volgt uit artikel 17, zesde lid van de WIJ. Uit een oogpunt van herkenbaarheid en consistentie en gelet op het belang dat gehecht wordt aan het begeleiden van jongeren naar zelfstandig werk, is deze bepaling opgenomen. Aangetekend moet daarbij worden dat het een zogenaamde kan-bepaling is: het college bepaalt of het zinvol is de jongere een aanbod te doen gericht op ondersteuning richting zelfstandig bedrijf of beroep. Ter zake kan het college beleid formuleren.

Het vierde lid vormt een herhaling van artikel 17, eerste lid van de WIJ. Opnieuw uit het oogpunt van herkenbaarheid en consistentie en gelet op belang van maatwerk bij het vaststellen van het werkleeraanbod, is dit artikel opgenomen. Toegevoegd is de gemeentelijke onderzoeksplicht en de plicht om de wensen van de jongere bij de invulling te betrekken. Met het oog op motivering en kansbenutting moet het college daarmee rekening houden. Daarmee is niet gezegd dat de jongere recht heeft op een bepaalde specifieke voorziening en deze kan opeisen. De uiteindelijke invulling van de aard en de samenstelling van het aanbod is voorbehouden aan het college.

Artikel 4 Beleidsplan

Zoals ook in de algemene toelichting is gesteld, vraagt de WWB aan de gemeenteraad om het re-integratiebeleid in een verordening vast te leggen. In Overbetuwe wordt gekozen voor de systematiek om niet alles in de verordening te regelen, maar ook gebruik te maken van beleidsplannen en nadere regels.

Het eerste lid geeft aan dat de gemeenteraad een keer per drie jaar een beleidsplan opstelt. Het tweede lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid. De WWB geeft aan dat het college elk jaar een voorlopig en een definitief verslag over de uitvoering (VODU) naar het rijk zendt. Deze verslagen moeten gepaard gaan met een verklaring van de raad. Daarom is ervoor gekozen expliciet op te nemen dat er een verantwoordingsverslag aan de raad moet worden gestuurd. Het ligt voor de hand dat bij de vormgeving van het verslag op grond van deze verordening wordt aangesloten bij de inhoud van het VODU.

Artikel 5 Bieden van ondersteuning

Uitgangspunt is de personen te ondersteunen bij het re-integreren op de arbeidsmarkt. In de eerste plaats wordt geprobeerd om de persoon via de kortste weg toe te leiden naar algemeen geaccepteerde arbeid. Daarmee wordt niet alleen de tijd tussen de inzet van het instrument en de werkaanvaarding bedoeld, maar ook de inspanningen die het kost om dat doel te bereiken. Alleen als arbeidsinschakeling binnen afzienbare termijn niet tot de mogelijkheden behoort, kan zelfstandige maatschappelijke participatie een doel van de inzet van voorzieningen zijn.

Artikel 6 Aanspraak op ondersteuning en recht op werkleeraanbod

De WWB stelt niet zo expliciet dat de aanspraak op voorzieningen in de verordening geregeld moet worden. Immers, het is ook al in de WWB zelf geregeld. Uit het oogpunt van kenbaarheid en consistentie is ervoor gekozen een algemene bepaling over de aanspraak op te nemen (eerste lid).

Ondersteuning hoeft niet altijd te bestaan uit een door derden uitgevoerde diagnose, gevolgd door een vastgesteld traject met één of meerdere voorzieningen. Als dat kan, kan worden volstaan met advies of doorverwijzing naar andere instanties. Voorzieningen worden alleen ingezet als zonder die inzet het vinden van algemeen geaccepteerde arbeid niet mogelijk is. Bovendien worden de voorzieningen alleen ingezet als aan de hand van onderzoek is gebleken dat door de inzet van die voorziening het vinden van algemeen geaccepteerde arbeid binnen afzienbare tijd mogelijk wordt. Re-integratie moet bovendien de kortste weg naar arbeid zijn. Daarmee wordt niet alleen de tijd tussen de inzet van het instrument en de werkaanvaarding bedoeld, maar ook de inspanningen die het kost om dat doel te bereiken. De uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de inhoud van het traject ligt bij het college, dat immers ook verantwoordelijk is voor de effectieve en doelmatige inzet van de middelen. Binnen de grenzen van die verantwoordelijkheid wordt rekening gehouden met de wensen van de persoon. Voor het slagen van het traject is de motivatie van de persoon belangrijk. Voordat tot het inzetten van het traject wordt besloten, wordt de inhoud hiervan met de persoon besproken, waarna het trajectplan door beide partijen ondertekend wordt.

In het tweede lid is geregeld dat jongeren die recht hebben op een werkleeraanbod in aanmerking komen voor ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en voorzieningen. Voor de duidelijkheid is verder nog bepaald dat het om jongeren moet gaan die recht hebben op een werkleeraanbod. Dat is niet iedere jongere in de zin van de WIJ, want daaronder wordt verstaan de jongere in de leeftijd van 16 tot 27 jaar.

In het derde lid wordt expliciet de koppeling gelegd tussen de algemene aanspraak van de persoon en de criteria die gehanteerd worden bij het aanbieden van voorzieningen. Daarbij wordt verwezen naar elk document waarin de criteria kunnen worden verwoord.

De in het vierde lid genoemde voorliggende voorzieningen kunnen bijvoorbeeld zijn: de bemiddeling richting arbeidsmarkt door en/of re-integratieactiviteiten die door het UWV Werkbedrijf worden aangeboden.

De in het vijfde lid opgenomen bepaling is opgenomen om de mogelijkheid te creëren om via nadere regels inkomensgrenzen te stellen. Wij denken hierbij bijvoorbeeld aan regels in de trant van: degene die meer verdient dan 2500 euro bruto per maand komt niet in aanmerking voor een voorziening. Met “inkomen” wordt het gezinsinkomen bedoeld.

Artikel 7 Inburgering

Dit artikel regelt dat de inburgeraars gebruik kunnen maken van de voorzieningen uit deze verordening.

Artikel 8 Toepassing verordening op doelgroep Wet participatiebudget

Dit artikel regelt dat ook de brede doelgroep van het Participatiebudget gebruik kan maken van de voorzieningen op grond van deze verordening.

Met name de doelgroep met ontslag bedreigde werknemers is nieuw ten opzichte van de situatie van voor 1 januari 2009.

Artikel 9 Onderzoek

In de meeste gevallen zal, voordat tot de inzet van voorzieningen wordt besloten, een advies worden gevraagd van een bedrijf dat gespecialiseerd is in diagnoses met betrekking tot het vaststellen van medische belastbaarheid of de mogelijkheden tot re-integratie van de persoon. Het onderzoek naar de mogelijkheden tot re-integratie kan ook door het college worden gedaan. Eventueel kan het college na een dergelijk onderzoek alsnog besluiten advies van derden in te winnen. Ook is denkbaar dat uit het eigen onderzoek al blijkt dat een diagnose door derden en/of de inzet van voorzieningen niet nodig is. Een onderzoek naar de medische belastbaarheid van de persoon wordt te allen tijden door objectieve en onafhankelijke derden deskundigen uitgevoerd

Artikel 10 Subsidie- en budgetplafonds

De gemeente kan, om de financiële risico's te beheersen, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Dit kan in het beleidsplan gebeuren (zie artikel 4). Het uitgeput zijn van begrotingsposten kan echter nooit een reden zijn om aanvragen voor voorzieningen te weigeren. Om dat wel mogelijk te maken voor specifieke voorzieningen (tweede lid) kan de raad bij verordening subsidie- en budgetplafonds instellen.

De WWB stelt dat het ontbreken van financiële middelen alleen geen reden kan zijn voor de afwijzing van een aanvraag. De gemeente dient dan na te gaan welke andere, goedkopere alternatieven er beschikbaar zijn. Dit houdt dus in dat er geen algemeen plafond ingesteld kan worden. Wat wel kan is dat per voorziening een plafond wordt ingebouwd; dit laat de mogelijkheid open dat er naar een ander instrument wordt uitgeweken.

Met dit artikel wordt de bevoegdheid van het college om plafonds in te stellen geregeld. Een mogelijkheid is dat bij de vaststelling van de plafonds wordt verwezen naar de bedragen die in het beleidsplan of in de begroting voor de verschillende voorzieningen worden gereserveerd.

Een budgetplafond geldt voor de overige uitgaven die het college doet in het kader van voorzieningen. Een subsidieplafond geldt voor voorzieningen die subsidies inhouden (eerste lid). Een subsidieplafond moet wel bekendgemaakt worden vóór de periode waarvoor deze geldt (artikel 4:27, eerste lid Awb).

In het derde lid wordt de mogelijkheid open gehouden om ook een plafond in te stellen voor het maximaal aantal personen dat in aanmerking komt voor een voorziening.

Het bepaalde in het eerste tot en met derde lid is niet van toepassing in geval van een werkleeraanbod op grond van de WIJ.

Hoofdstuk 3 Rechten, verplichtingen en afstemming

Artikel 11 Verplichtingen van de belanghebbende

In de WWB is al uitgebreid aangegeven welke verplichtingen gelden bij het recht op een uitkering. Wederom uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie zijn in het eerste, tweede en derde lid de verplichtingen volgens de WWB en de WIJ geformuleerd. Deelname aan re-integratie is niet vrijblijvend. Bijstandsgerechtigden zijn reeds door het ontvangen van een uitkering aan bepaalde verplichtingen gehouden. Voor degene zonder uitkering moeten daarom in deze verordening voorwaarden aan het re-integratietraject worden gekoppeld. Deze gelden dan vanzelfsprekend ook voor de bijstandsgerechtigde. Het niet nakomen van de verplichtingen geeft de mogelijkheid om een traject af te breken of gevraagde ondersteuning te weigeren, bijvoorbeeld als iemand niet mee wil werken aan een onderzoek. Ook is denkbaar dat gemaakte kosten van belanghebbende worden teruggevorderd, als door verwijtbaar handelen een traject niet tot het gewenste resultaat leidt. Om die mogelijkheid open te houden is het wenselijk dat de belangrijkste voorwaarden voor het behalen van succes als verplichting zijn opgenomen. Natuurlijk heeft de belanghebbende ook rechten. Deze rechten zijn elders in wet- of regelgeving ondergebracht. Tegen beslissingen op grond van deze verordening staat bezwaar en beroep open op grond van de Awb. Het recht op inzage in gegevens en zondig correctie daarvan is geregeld in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp).

Artikel 12 Afstemming en terugvordering

Het eerste en tweede lid biedt de verbinding met de Maatregelverordening Wet werk en bijstand en de Maatregelverordening Wet investeren in jongeren als de uitkeringsgerechtigde of jongere niet aan zijn verplichtingen voldoet.

Echter, voor personen zonder uitkering, ANW-ers en personen in gesubsidieerde arbeid kan de gemeente de uitkering niet verlagen als maatregel. Daarom is in het derde lid de mogelijkheid opgenomen dat in die gevallen de gemeente (een deel van) de kosten die gemaakt zijn terug kan vorderen.

In het vierde lid is aangegeven dat het college terug kan vorderen, als de voorzieningen ten onrechte of tot een te hoog bedrag zijn verstrekt, eventueel verhoogd met de wettelijke rente. In het vijfde lid is aangegeven dat terugvordering ook plaats kan vinden als de persoon onvoldoende medewerking heeft verleend aan zijn re-integratie of onvoldoende gebruik heeft gemaakt van de voorziening.

In het zesde lid is bepaald wat wordt verstaan onder de kosten van de voorzieningen.

Artikel 13 Intrekking of herziening werkleeraanbod

Dit artikel vormt een herhaling van artikel 21 WIJ. De meerwaarde van opname van deze bepaling in de verordening is gelegen in de overweging dat intrekking van het werkleeraanbod complementair is aan het voeren van beleid met betrekking tot de invulling van het werkleeraanbod. Daar waar het recht op een werkleeraanbod wordt toegekend en ingevuld, kan dit ook worden ingetrokken, onder de voorwaarden genoemd in artikel 21 WIJ. Met betrekking tot intrekking van het werkleeraanbod wegens schending van verplichtingen verbonden aan het werkleeraanbod, is aan het college overgelaten om te bepalen onder welke voorwaarden daartoe kan worden besloten. Het is niet aan de raad om daarover voorschriften te geven. Niettemin moet het intrekken van het werkleeraanbod met terughoudendheid plaatsvinden, zoals in de Memorie van Toelichting op de WIJ al is aangegeven. Intrekking is in wezen slechts aan de orde als er een situatie is ontstaan dat niet langer kan worden geveerd dat het werkleeraanbod wordt voortgezet en een andere invulling (via herziening) evenmin soelaas biedt. Gedacht kan worden aan herhaalde misdragingen jegens andere jongeren of begeleiders op de werk/leerplek of veelvuldig verzuim. Daarbij kunnen ook een rol spelen de positie van gemotiveerde jongeren die wachten op een werk/leerplek, de staat van de arbeidsmarkt en de kosten van de voorziening. Het verdient aanbeveling dat het college bij de invulling van het gemeentelijke beleid met deze kaders rekening houdt en slechts tot intrekking besluit nadat de individuele situatie zorgvuldig afgewogen is.

Artikel 14 Criteria ontheffing arbeidsverplichting.

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid om in een beleidsregel criteria vast te stellen met betrekking tot het verlenen van ontheffing van de arbeidsverplichting.

Hierbij kan onder meer gedacht worden aan:

- a. de combinatie van zorg en arbeid of de combinatie van zorg en voorziening is niet mogelijk voor de alleenstaande ouder, met kinderen tot 5 jaar;
- b. belanghebbende is om medische redenen niet in staat om te werken;
- c. de belanghebbende van 57½ jaar en ouder heeft een onoverbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt.

De onder a. opgenomen situatie moet aansluiten bij hetgeen in artikel 9a van de WWB is opgenomen. Hierin is bepaald dat de verplichting om algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden voor de alleenstaande ouder met kinderen tot 5 jaar slechts geldt nadat het college zich genoegzaam heeft overtuigd van de beschikbaarheid van passende kinderopvang, de toepassing van voldoende scholing en de belastbaarheid van de persoon. De belastbaarheid wordt in principe beoordeeld door de werkcoach. Bij vergaand verschil van mening over de mate van belastbaarheid moet gekozen worden voor een advies van een onafhankelijke en externe deskundige. Onder passende kinderopvang wordt verstaan opvang die onder de Regeling kinderopvang alleenstaande ouders valt en de overige door de gemeente Overbetuwe gesubsidieerde kinderopvang en buitenschoolse opvang. De toepassing van voldoende scholing en de belastbaarheid van persoon moet naar individuele omstandigheden worden bepaald. Verder geldt voor alleenstaande ouders met een ten laste komend kind jonger dan vijf jaar, dat het werkleeraanbod desgevraagd wordt ingevuld door middel van scholing of opleiding die de toegang tot de arbeidsmarkt bevordert, tenzij een dergelijke scholing de krachten of bekwaamheden van de jongere te boven gaat (artikel 17, vierde lid WIJ). Daarmee loopt deze regeling parallel met de WWB (artikel 9a WWB). Anders dan in de WWB echter is uit oogpunt van deregulering afgezien van een maximale termijn van zes jaar. Dit omdat gezien de maximale duur van het werkleerrecht (van 18 tot 27 jaar)

deze maximale termijn in de meeste gevallen reeds in de werkleerperiode zal zijn geïncorporeerd.

De onder b. genoemde situatie wordt, met name bij medische redenen, bij voorkeur ondersteund door een extern onafhankelijk deskundig advies. Onder deze omschrijving valt overigens ook psychische problematiek.

In de Abw was het mogelijk de groep van 57½ jaar en ouder categoriaal te ontheffen van de arbeidsverplichting. In de WWB is dit niet meer mogelijk. De minister heeft in zijn decembercirculaire van 2003 naar aanleiding van discussie in de Eerste Kamer bepaald dat de consequentie is dat gemeenten onder de WWB ook het zittend bestand ouderen individueel zal moeten beoordelen op de kansen om uit te stromen naar een betaalde baan. Echter, omdat de arbeidsmarkt op dit moment weinig ruimte biedt voor nieuwe instroom en een gedeelte van de ouderen al voor langere tijd werkzoekend is, kan de gemeente volstaan met een éénmalige individuele beoordeling van de mogelijkheden op de arbeidsmarkt. Als vastgesteld wordt dat er kansen aanwezig zijn ligt het voor de hand om deze kansen te benutten en de uitstroom te bevorderen. Als tijdens deze eerste beoordeling geconcludeerd wordt dat de afstand tot de arbeidsmarkt nauwelijks meer valt te overbruggen heeft de gemeente de bevoegdheid om te volstaan met een ontheffing van de arbeidsverplichtingen voor de resterende periode dat de oudere bijstand ontvangt. Een deskundige afweging van de mogelijkheden van de persoon van 57½ jaar en ouder op de arbeidsmarkt kan ondersteund worden door een verklaring van het UWV Werkbedrijf.

In de wet is bepaald dat een ontheffing in principe slechts tijdelijk wordt verleend. Het tweede lid van dit artikel sluit hierbij aan. In het derde lid is bepaald dat het college deze periode kan verlengen nadat een herbeoordeling heeft plaatsgevonden. Dit is aan de orde als na afloop van de ontheffingsperiode de omstandigheden ongewijzigd zijn of er nieuwe zwaarwegende factoren voor een nieuwe ontheffing aanwezig zijn.

Hoofdstuk 4 Voorzieningen

Artikel 15 Algemene bepalingen over voorzieningen

In de lijn van de systematiek van deze verordening strekt dit artikel ertoe enkele zaken te regelen die te maken hebben met alle voorzieningen, ook die voorzieningen die niet met name in de verordening zijn opgenomen. Het eerste lid geeft daarom aan dat de verordening geen uitputtende opsomming van voorzieningen bevat.

In het tweede lid is bepaald dat alle afspraken rondom de arbeidsinschakeling vastgelegd moeten worden in een trajectplan. Daarmee dus ook alle aangeboden voorzieningen.

Het derde lid geeft het college de bevoegdheid om aan een voorziening nadere verplichtingen te verbinden. Dit kunnen verplichtingen van diverse aard zijn. Zo kan bepaald worden dat een persoon gedurende het traject op gezette tijden met de consulent de voortgang bespreekt.

Het vierde lid geeft aan dat het college een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen zij dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detachingsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit

het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Het vijfde lid geeft het college de algemene bevoegdheid om voor voorzieningen nadere regels te stellen. Dit heeft met name tot doel om bij subsidieverstrekking de uitvoering zoveel mogelijk aan het college over te laten. De bepaling over het vragen van een eigen bijdrage heeft betrekking op de doelgroep Nuggers. Immers, van deze groep is het niet vanzelfsprekend dat zij op een laag inkomensniveau zitten.

Artikel 16 Zorgtraject

Om in staat te zijn om werk te aanvaarden, dan wel te behouden ofwel te kunnen participeren in een traject gericht op werk of participatie is het soms noodzakelijk om zorgproducten aan te bieden. Zonder het aanpakken van bepaalde problemen zoals verslavingsproblematiek, geestelijke problematiek of gedragsproblematiek is de kans op succesvolle re-integratie zeer klein. Aangeboden zorgproducten als onderdeel van een traject worden in het kader van deze verordening dan ook gezien als een re-integratievoorziening en worden dan ook als zodanig ingezet en gefinancierd uit het Participatiebudget.

Artikel 17 Sociale activering en vrijwilligerswerk met behoud van uitkering

Volgens de WWB, de IOAW en de WIJ moet ook sociale activering uiteindelijk gericht zijn op arbeidsinschakeling. Voor bepaalde doelgroepen is arbeidsinschakeling echter pas op zeer lange termijn een reëel doel. Voor deze personen is het voorkomen van sociaal isolement de eerste doelstelling. Het verrichten van vrijwilligerswerk draagt bij aan het bereiken van deze doelstelling en het perspectief op arbeidsinschakeling, hoe klein dat ook is, zal toenemen.

Artikel 18 Work first

In dit artikel wordt de mogelijkheid geboden een Work first project op te starten. Het doel van Work first is om personen van een bepaalde doelgroep, bij wijze van spreken, 24 of 48 uur na bijstandsaanvraag voor een bepaalde periode en voor een bepaald aantal uur werk of andere activiteiten aan te bieden. Ondertussen blijft de persoon op zoek naar regulier werk.

Artikel 19 Werkstage

Voor de term werkstage is gekozen om te benadrukken dat het gaat om een soort scholingsinstrument: niet de arbeid zelf, maar het leren werken staat centraal. De werkstage heeft als belangrijkste doel het opdoen van vaardigheden in een vakgebied, waardoor uitstroom naar betaald werk mogelijk wordt gemaakt. De werkstage is bedoeld voor leden van de doelgroep die op korte of middellange termijn perspectief op betaald werk hebben.

Het eerste lid geeft de algemene bepaling voor het aanbieden van een werkstage. Er is bewust voor gekozen om deze voorziening in te zetten voor zowel uitkeringsgerechtigden, Nuggers als alle jongeren die zich melden bij de gemeente voor hulp bij arbeidsinschakeling. Het tweede lid geeft nog eens specifiek aan wat het doel is van de werkstage en geeft het verschil met een normale arbeidsverhouding weer. Dit is met name van belang om te voorkomen dat de persoon claimt dat sprake is van een arbeidsovereenkomst en bij de rechter loonbetaling afdwingt.

De werkstage kan twee doelen hebben. Op de eerste plaats kan het gaan om het opdoen van specifieke werkervaring. Dit is vergelijkbaar met de zogenaamde 'snuffelstage', waarbij de persoon de gelegenheid krijgt om te bezien of het soort werk als passend kan worden

beschouwd. Op de tweede plaats kan het gaan om het leren werken in een arbeidsrelatie. In de werkstage kan de persoon wennen aan aspecten als gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerken met collega's

Het derde lid geeft de maximale duur van de werkstage aan.

Het vierde lid stelt dat er bij plaatsing geen verdringing plaats vindt, of dat de concurrentieverhoudingen niet nadelig worden beïnvloed. Het college kan dit doen door expliciet na te gaan dat het werk dat verricht gaat worden niet productief is, of dat er geen recent ontslag heeft plaatsgevonden.

In het vijfde lid wordt bepaald dat er voor de werkstage een schriftelijke overeenkomst (stageovereenkomst) wordt opgesteld. Hierin kan expliciet het doel van de stage worden opgenomen, alsmede de wijze van begeleiding. Door deze schriftelijke overeenkomst kan nog eens gewaarborgd worden dat het bij een werkstage niet gaat om een reguliere arbeidsverhouding.

Artikel 20 Proefplaatsing

Bij proefplaatsingen gaat het in tegenstelling tot leerwerkstages wel om de arbeid zelf, maar dan in combinatie met het wennen aan de aspecten die samenhangen met het verrichten van betaalde arbeid. Zo kan bij een proefplaatsing wel sprake zijn van het verrichten van werkzaamheden en het dragen van verantwoordelijkheden. Het is belangrijk in de gaten te houden onder welke voorwaarden de proefplaatsing aangeboden wordt. Dit vanwege het gevaar dat de proefplaatsing beschouwd kan worden als een gewone arbeidsovereenkomst.

Volgens het arbeidsrecht is er sprake van een arbeidsovereenkomst als is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- er moet sprake zijn van de persoonlijke verplichting om arbeid te verrichten;
- die arbeid wordt verricht onder gezag van een ander;
- die ander betaalt voor de arbeid een bepaald bedrag aan loon;
- de arbeid wordt verricht gedurende enige tijd.

De Hoge Raad heeft bepaald dat er bij deze plaatsingen weliswaar sprake is van het persoonlijk verrichten van arbeid, maar dat dit overwegend gericht is op het uitbreiden van de kennis en ervaring van de werknemer. Daarnaast is er in de regel geen sprake van beloning. Het is daarom verstandig terughoudend te zijn met het verstrekken van een gerichte stagevergoeding. Er kan wel een onkostenvergoeding worden gegeven, maar daarbij moet dan ook daadwerkelijk sprake zijn van een vergoeding van gemaakte kosten. Net als de leerwerkstage kan het instrument worden ingezet voor personen met een perspectief op betaald werk, alleen nu op de korte termijn. Voor de proefplaatsing geldt als basis een concreet arbeidsmarktperspectief bij een bepaalde werkgever. De proefplaatsing duurt maximaal 3 maanden, maar kan in bijzonder situaties eenmalig met drie maanden worden verlengd. Voor de proefplaatsing moet door het bedrijf of de instelling een schriftelijke (proefplaatsingsovereenkomst) met de belanghebbende worden opgesteld. Hierin kan expliciet het doel van de proefplaatsing en de wijze van begeleiding worden opgenomen. Door deze schriftelijke overeenkomst wordt nogmaals gewaarborgd dat het bij een proefplaatsing niet gaat om een reguliere arbeidsverhouding.

Artikel 21 Detacheringsbanen uitgevoerd door een re-integratiebedrijf

De WWB houdt de mogelijkheid op om à la de WIW personen een dienstverband aan te bieden, om op detacheringsbasis werkervaring op te doen. In dit artikel worden de randvoorwaarden vastgelegd worden waarbinnen de banen vormgegeven worden. Er is

bewust voor gekozen om alleen de hoofdlijnen aan te geven. Op deze manier krijgt het instrument zijn maximale flexibiliteit.

Bij dienstbetrekkingen uit de WIW was de gemeente de wettelijke formele werkgever. De WWB geeft echter geen regels over werkgeverschap. Het in dienst nemen door de gemeente zelf wordt bemoeilijkt doordat dan sprake zal zijn van een aanstelling als ambtenaar, waarbij de gemeentelijke rechtspositie van toepassing is. Daar wordt niet voor gekozen omdat de rechtspositie van gemeenteamttenaren niet is toegesneden op de specifieke doelgroep van langdurig werklozen.

Het instrument detachingsbaan kan ook in zijn geheel, inclusief het formeel werkgeverschap, uitbesteed worden aan een re-integratiebedrijf. Er wordt hiermee voor deze laatste optie gekozen.

Daar waar het gaat om de rechtspositie van de werknemer, moeten afspraken gemaakt worden met het re-integratiebedrijf. Te denken valt aan afspraken over dat er verplicht een bepaalde rechtspositie van toepassing is, of eisen die worden gesteld aan bepaalde elementen uit die rechtspositie zoals de beloning.

Het eerste lid biedt de mogelijkheid om een re-integratiebedrijf de opdracht te geven aan een uitkeringsgerechtigde of een jongere een dienstverband aan te bieden.

In het tweede lid wordt bepaald dat het gaat om detachering. Daarbij worden op twee vlakken afspraken gemaakt. Ten eerste tussen het inlenende bedrijf en de werkgever, dat is in dit geval het re-integratiebedrijf. Hierin worden zaken geregeld als de verhouding tot de werkgever, de hoogte van de inleenvergoeding en de wijze waarop de begeleiding wordt vormgegeven. In de overeenkomst tussen werknemer en inlener worden afspraken gemaakt over werktijden, verlof, de inhoud van het werk, etc.

In het derde lid staat aangegeven dat de inleenvergoeding die de inlenende organisatie betaalt, bepaald wordt op basis van de arbeidsproductiviteit en de aard van de werkzaamheden.

Voor het vierde lid wordt verwezen naar de toelichting bij het artikel over werkstages, namelijk artikel 19, vierde lid van de verordening.

Het vijfde lid geeft aan dat daar waar het gaat om de rechtspositie van de werknemer, de gemeente daarover afspraken moet maken met het re-integratiebedrijf. Zo kan de gemeente bepalen dat verplicht een bepaalde rechtspositie van toepassing is, of kan zij eisen stellen aan bepaalde elementen uit die rechtspositie, zoals de beloning.

Het zesde lid geeft het college de bevoegdheid nadere regels te stellen.

Artikel 22 Loonkostensubsidies gericht op re-integratie

Het instrument loonkostensubsidies gericht op re-integratie is bekend van de werkervaringsplaatsen uit de WIW, echter, onder de WWB zijn deze geheel vormvrij geworden. Het specifieke beleid van de gemeente komt tot uitdrukking in de hoogte van de subsidie (eventueel gekoppeld aan de mate van productiviteit), de termijn en de aan de subsidie verbonden verplichtingen (bijvoorbeeld bieden van scholing en begeleiding. Hierbij moet rekening gehouden worden met de EG-regelgeving rond staatssteun. Zie hiervoor het algemene deel van de toelichting en de Bijlage 'Subsidiering arbeidsplaatsen in het kader van re-integratie van werkzoekenden'. Naast de reguliere loonkostensubsidie wordt er voor gekozen om de werkgever die de werknemer aansluitend in vaste dienst neemt een aanvullende subsidie of bonus toe te kennen.

Het eerste lid geeft de basis voor de loonkostensubsidie, waarbij expliciet wordt aangegeven dat het primair gaat om een re-integratievoorziening. Tevens is hier bepaald dat alleen de doelgroep uitkeringsgerechtigden voor deze loonkostensubsidie in aanmerking komt. Dit is bepaald om deze vorm van uitstroom beschikbaar te stellen voor de groep waarvoor de gemeente ook financieel verantwoordelijk is. Overigens kan de loonkostensubsidie ook aan re-integratiebedrijven worden verstrekt die via artikel 21 een uitkeringsgerechtigde in dienst hebben en deze vervolgens hebben gedetacheerd bij een onderneming.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid nadere regels te stellen over de hoogte van de subsidie, de termijn, en de praktische uitvoering (aanvraag, informatieverplichtingen, terugvordering, etc.).

Voor het derde lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 19, vierde lid van de verordening over werkstages.

Artikel 23 Participatieplaats

Het gaat hier om het aanbieden van werkervaring met behoud van uitkering in de zin van tijdelijke, onbeloonde en additionele werkzaamheden. Deze werkzaamheden zijn van bepaalde duur. Uitgangspunt is een maximale duur van twee jaar met, bij bijzondere omstandigheden, een verlenging van maximaal twee keer een jaar. Bij verlenging geldt dat het bij een andere inlener moet zijn en met andere additionele werkzaamheden. Deze voorziening is nadrukkelijk gericht op doorstroom naar regulier werk. Mocht instroom in regulier werk binnen de maximale periode van twee jaar niet lukken, dan is instroom in een gesubsidieerde baan of vrijwilligerswerk (met behoud van uitkering) aangewezen.

Artikel 24 Scholing

In het kader van de trajecten richting arbeidsmarkt kan scholing noodzakelijk zijn. Daar het aanbod van scholing bijzonder divers is en daarbij ook de duur en kosten erg variabel zijn, is het noodzakelijk om voor het aanbod hiervan nadere randvoorwaarden vast te stellen.

In het eerste lid is bepaald dat enige vorm van scholing aangeboden kan worden.

Het tweede lid geeft aan dat de scholing zowel aangeboden kan worden als voorziening die door de gemeente ingekocht wordt als in de vorm van een subsidie. Dit laatste kan van belang zijn als de persoon op eigen initiatief met een voorstel tot scholing komt die door het college noodzakelijk wordt geacht, doch niet bestaat binnen het reguliere aanbod.

Het derde lid maakt het mogelijk om door het formuleren van een evenwichtige beoordeling een minder willekeurig scholingsbeleid te voeren en geeft het college de bevoegdheid om nadere regels te stellen over de noodzakelijkheid, de duur en de maximaal te vergoeden kosten van scholing.

Artikel 25 Persoonsgebonden re-integratiebudget

Voor gemeenten is het Persoonsgebonden Re-integratiebudget (PRB) een relatief nieuw instrument. Door middel van een PRB regelt de persoon zelf zijn re-integratietraject. Het derde lid geeft het college de bevoegdheid nadere regels te stellen over de doelgroep, de duur van de subsidie, de hoogte en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden.

Artikel 26 Nazorg

Mede gezien de beperkte budgetten is het belangrijk ervoor te zorgen dat personen na uitstroom niet na een korte periode weer terugvallen in de uitkering. Daartoe is er al eerder toe besloten veel aandacht te besteden aan nazorg bij uitstroom. Dit met als doel om werkelijk duurzame plaatsingen te realiseren. In de contracten die zijn afgesloten met re-

integratiebedrijven is opgenomen dat werkgevers kunnen rekenen op een nazorg van een re-integratiebedrijf voor een periode van een half jaar. Analoog daaraan kan het college deze nazorg ook verstrekken aan werkgevers die een persoon regulier in dienst hebben genomen, met behulp van een loonkostensubsidie en premie.

Bij nazorg moet men bijvoorbeeld denken aan allerlei vormen van jobcoaching, begeleiding op de werkplek en advisering. Bij dit artikel is ervan uitgegaan dat nazorg geboden kan worden ná acceptatie van algemeen geaccepteerde arbeid, dus niet bij gesubsidieerde arbeid. Bij gesubsidieerde arbeid maakt begeleiding en advisering normaal gesproken al onderdeel uit van het traject.

Artikel 27 Premie voor de werknemer

Dit artikel maakt het mogelijk om door middel van een algemene richtlijn die door het college is vastgesteld premies te geven aan bijvoorbeeld mensen die bijstand ontvangen en die arbeid in loondienst aanvaarden dat leidt tot volledige arbeidsinschakeling. Jaarlijks kan een activeringspremie van maximaal € 2.229,00 (norm 1 januari 2010, artikel 31, tweede lid 2, sub j. WWB). Deze premie is onbelast, en telt dus ook niet mee bij de toepassing van inkomensafhankelijke regelingen. Dit is alleen het geval als in datzelfde jaar geen onkostenvergoeding voor vrijwilligerswerk is verstrekt.

Ook is het mogelijk om vrijwilligerswerk in beperkte mate te belonen. De WWB regelt in artikel 31, tweede lid, sub k. de maximale onkostenvergoedingen bij het verrichten van vrijwilligerswerk: € 95,00 per week met een maximum van € 764,00 per jaar (norm 1 januari 2010). Ook deze zijn onbelast en werken niet door bij de inkomensafhankelijke regelingen.

In de verordening is ervoor gekozen het verstrekken van premies in algemene zin te regelen. De criteria, de hoogte en frequentie zijn nader uitgewerkt in de nadere regels (derde lid). Bepaald is dat alleen activeringspremies worden toegekend aan uitkeringsgerechtigden als algemeen geaccepteerde arbeid wordt aanvaard of deelgenomen wordt aan sociale activering (tweede lid, sub b).

Artikel 28 Premie participatiebaan

Artikel 8 van de WWB, artikel 38a van de IOAW en artikel 38a van de IOAZ verlangen van de gemeenteraad dat zij regels stelt met betrekking tot de hoogte van de premie wanneer er sprake is van een persoon die een bijstandsuitkering of een IOAW/IOAZ-uitkering ontvangt en die in het kader van een door het college aangeboden voorziening onbeloonde additionele arbeid verricht. Deze artikelen vragen specifiek om regels te stellen over de hoogte van de premie in relatie tot de armoedeval. Daarnaast geeft de Memorie van Toelichting aan dat deze regels ook kunnen zien op de hoogte van de premie in relatie tot de inspanningen van de betrokkene. De inspanningen van de betrokkene worden niet gerelateerd aan het aantal te werken uren per week. Bij het vaststellen van de omvang van de participatiebaan worden de mogelijkheden en onmogelijkheden van de betrokkene gewogen.

Er is verder specifiek voor gekozen om geen daadwerkelijke regels over de hoogte van de premie in relatie tot de armoedeval op te nemen. Wel is bij vaststelling van de hoogte overwogen dat een premie van dien aard geen risico vormt voor de armoedeval.

Daartoe wordt ook steun gevonden in de parlementaire behandeling, waarin de staatssecretaris overwoog dat: 'de Nederlandse gemeenten op dit moment in het kader van de Wet werk en bijstand want daar kennen wij dit instrument al een praktijk kennen van een gemiddelde premie van zo'n

€ 600,00 per persoon die een baan vindt. Dat is geen bedrag waarover je je heel veel zorgen moet maken ten aanzien van armoedevaleffecten. Ten tweede geeft deze aanpak op zichzelf geen aanleiding om andere redenen te denken dat armoedevaleffecten zullen optreden, omdat op deze manier iemand de mogelijkheid krijgt om zowel horizontaal als verticaal uit te stromen. Het horizontaal uitstromen is uitstromen naar een inkomenspositie die vergelijkbaar is met wat iemand heeft met bijstand plus een premie. Hij moet die kans grijpen, want als hij dat niet doet, is er alleen nog een uitstroom naar beneden mogelijk, namelijk naar de bijstand. Dan is hij ver van huis. Het loont dus niet om die stap te zetten. Een andere mogelijkheid om uit te stromen is dat iemand vervolgens in een hoger cao-loon terecht komt. Dat loont echt de moeite. Dan hebben wij bereikt wat wij willen bereiken. Ook de gemeenten hebben er belang bij om rustig aan te doen met de premies, want naarmate de premies een armoedevaleffect in de hand werken, wordt er geen uitstroom uit de bijstand bereikt en schiet de gemeente dus in eigen voet, want dan moet zij de kosten opbrengen.' (Tweede Kamer, Handelingen 2008 2009, 31577, nr 21, p. 1700)

Artikel 29 Overige vergoedingen

Ter stimulering van de arbeidsinschakeling, kan een vergoeding verstrekt worden voor diverse noodzakelijke kosten voor activiteiten die daaraan bijdragen. In dit artikel zijn als voorbeelden genoemd verhuiskosten, reiskosten woon-werkverkeer, kosten voor kinderopvang en kosten van werkaanvaarding. Dit is geen limitatieve opsomming (eerste lid). Dergelijke vergoedingen worden alleen verstrekt als er geen beroep gedaan kan worden op een voorliggende voorziening (bijv. de werkgever betaalt al de reiskosten of de verhuiskosten). Dit is bepaald in het tweede lid.

Artikel 30 Overige voorzieningen

In de verordening wordt het beleid voor een langere periode vastgelegd. Dat wil zeggen dat de keuzes tussen de verschillende voorzieningen hierbij worden vastgesteld. Gaandeweg kan hernieuwd inzicht er toe leiden dat de gemeente misschien toch wil gaan werken met een bepaalde voorziening, waarvoor geen wettelijke grondslag is te vinden in deze verordening. Dit artikel maakt het mogelijk om een dergelijk nieuw idee, op experimenteer- of projectbasis en op deze grondslag te gaan uitproberen.

Artikel 31 Inkomstenvrijlating

Met het amendement Bruls is het mogelijk gemaakt de inkomsten van uitkeringsgerechtigden die in deeltijd werken voor een deel vrij te laten. De vrijlating bedraagt maximaal 25% van de inkomsten per maand, met een maximum van € 187,00 (norm 1 januari 2010). Het maximale percentage en het maximale bedrag impliceren, dat ook uitgegaan mag worden van lagere bedragen. Daarvoor wordt niet gekozen. Evenals andere gemeenten wordt er in verband met de inzichtelijkheid voor gekozen om toch een artikel in de verordening op te nemen over de inkomstenvrijlating.

In het eerste lid is aangegeven dat gemeenten op grond van artikel 31, tweede lid, onder o. van de WWB de mogelijkheid krijgen om in individuele gevallen te bepalen dat een deel van de inkomsten uit arbeid gedurende maximaal een half jaar niet worden verrekend met de bijstand. Doel hiervan is om mensen met een uitkering te stimuleren een gehele of een

gedeeltelijke baan te accepteren. Wel moet hierbij aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

- Er moet sprake zijn van inkomsten uit arbeid en een aanvullende uitkering;
- De vrijlating kan in totaal nooit langer dan zes maanden duren. Aangenomen lijkt te moeten worden dat als de belanghebbende in januari werkt en de eerste keer een vrijlating krijgt, het recht op vrijlating dan eindigt na de maand juni, ook al heeft hij bijvoorbeeld in de maand maart geen inkomsten uit arbeid gehad;
- De vrijlating wordt alleen toegekend als ze naar het oordeel van de gemeente bijdraagt aan de arbeidsinschakeling van de belanghebbende (artikel 31, tweede lid van de verordening).

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 32 Hardheidsclausule

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 33 Intrekking oude regelingen

Hiermee worden de Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand gemeente Overbetuwe 2005 en de Verordening Werkleeraanbod WIJ gemeente Overbetuwe 2009 ingetrokken.

Artikel 34 Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 35 Citeertitel

Dit artikel behoeft geen toelichting.